

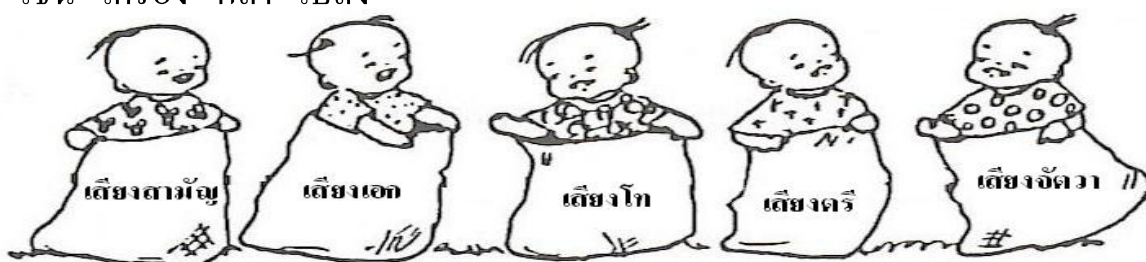
วรรณยุกต์ คือ เครื่องหมายที่ใช้กำกับเสียง คำในภาษาไทย จะมีเสียงสูงต่ำต่างกันออกไปเป็น ๕ เสียง ได้แก่

๑. เสียงสามัญ	เช่น ก
๒. เสียงเอก	เช่น ข่า
๓. เสียงโท	เช่น ป่า
๔. เสียงตรี	เช่น โต๊ะ
๕. เสียงจัตวา	เช่น จำ

เสียงวรรณยุกต์ ๕ เสียง แต่บางคำก็มีรูปวรรณยุกต์กำกับไว้บนตัวอักษร บางคำก็ไม่มีวรรณยุกต์กำกับไว้ เพราะวรรณยุกต์แบ่งออกเป็น ๒ ชนิด คือ

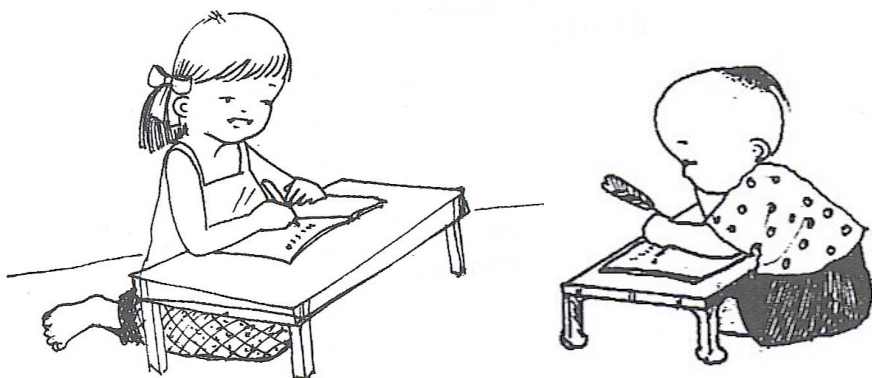
- วรรณยุกต์มีรูป หมายถึง วรรณยุกต์ที่ต้องใช้รูปวรรณยุกต์ บังคับข้างบน เช่น ข่า บ้าน กู้ก จำ ถ้าเป็นคำที่มีพยัญชนะต้น ๒ ตัว จะวางรูปวรรณยุกต์ที่ตัวหลัง (ตัวที่ ๒) เช่น เครื่อง กล้า เปล่ง

วรรณยุกต์มีรูปนี้มีเพียง ๔ เสียง คือ เสียงเอก เสียงโท เสียงตรี เสียงจัตวา เท่านั้น แต่จะไม่มีเสียงสามัญ

๒. วรรณยุกต์ที่ไม่มีรูป หมายถึง วรรณยุกต์ที่ไม่ต้องใช้รูป วรรณยุกต์บังคับข้างบน เช่น เรือ ฝน โรงเรียน ฉันทน์ เป็นต้น วรรณยุกต์ที่ไม่มีรูปนี้มีครบ ๕ เสียง

๑. เติมรูปวรรณยุกต์ลงบนคำให้มีความหมายตรงกับภาพ

ช้าง

เตา

โตะไฟ

ผีเสื้อ

ใบไม้

แว่นตา

กระป๋อง

กระเป๋า

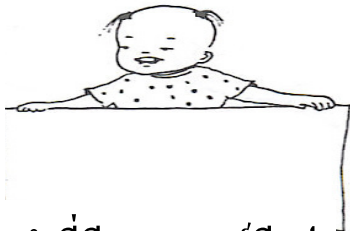
๒. เขียนคำที่มีรูปวรรณยุกต์

วรรณยุกต์	คำ	
ไม้เอก	๑. ป่า	๒. _____
ไม้โท	๑. _____	๒. _____
ไม้ตรี	๑. _____	๒. _____
ไม้จัตวา	๑. _____	๒. _____

๓. นำคำที่กำหนดให้ลงในตาราง

นม ป่า บ้าน กอด เดิน ปาก แม่น้ำ ลูกรัก โต๊ะ ข้าวตุ๋น

คำที่มีวรรณยุกต์มีรูป

ป่า

คำที่มีวรรณยุกต์ไม่มีรูป

นม